

зації участі України в євроінтеграційних процесах. Вони, на нашу думку, повинні базуватися на засадах сталого гармонійного розвитку, принципах соціально-економічної та екологічної політики, захисту прав людини, а також відображати національні інтереси та потреби населення.

1. Ілько І. Регіони Європи у транскордонному співробітництві: історичний досвід 70–90-х років ХХ ст. // Регіональні студії. – Вип. 1. – С. 57–68; Студенников І. Транскордонне співробітництво та його місце в регіональному розвитку // Регіональна політика в країнах Європи: Уроки для України / за ред. С. Максименка. – К. : Логос, 2000. – С. 138–170.

2. Європейська рамкова конвенція про транскордонне співробітництво між територіальними громадами або владами [Електронний документ].

3. Белевцева В.В. Міжнародні правові інструменти у сфері прикордонного співробітництва / В.В. Белевцева // Вісник Академії правових наук України. – 2007. – Вип. 3 (50). – С. 168–173.

4. Обґрунтування доцільності реалізації кластерної моделі розвитку українсько-польського транскордонного співробітництва у сфері туризму [Електронний документ]. – Режим доступу: <http://old.niss.gov.ua/>.

Логвиненко Борис Олексійович

кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри адміністративного права,
процесу та адміністративної діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ОКРЕМІ АСПЕКТИ ДОСВІДУ ДЕРЖАВИ ІЗРАЇЛЬ У ПРОТИДІІ ТЕРОРИЗМУ ТА НЕЛЕГАЛЬНІЙ МІГРЦІІ

Обрання Україною політичного курсу на інтеграцію до Європейського Союзу та кроки щодо практичної реалізації домовленостей про асоційоване членство активізували протиправні дії частини українського суспільства, спрямовані на недопущення успішної реалізації зазначених угод і домовленостей. Все це, в сукупності з військовою агресією Російської Федерації, інтенсифікувало прояви сепаратизму, тероризму та нелегальної міграції в Україні.

Незважаючи на підтримку міжнародної спільноти та вагомий доробок вітчизняних правоохоронних органів і військових формувань у протидії вищевказаним негативним явищам, корисним для вивчення і впровадження в Україні вбачається досвід Держави Ізраїль.

Виключний досвід цієї держави пов'язаний з тривалою військовою агресією окремих держав-сусідів (Сирія, Ліван, Єгипет), внутрішніми проблемами окремих адміністративно-територіальних одиниць (округ Юдея і Самарія) та поліконфесійністю населення (юдеї, мусульмани, християни).

Що стосується ізраїльського досвіду протидії тероризму, вважаємо за доцільне зупинитися на такому. Всі виявлені загрози про терористичні дії поділяються на три категорії: а) загрози, що потребують невідкладної уваги; б) менш вірогідні, але такі, що можуть статися; в) маловірогідні, але можливі. Саме такий підхід дозволяє ізраїльським спецслужбам вдало розподіляти людські та технічні ресурси для протидії тероризму [1, с.30].

Зауважимо, що громадяни Ізраїлю негайно повідомляють у відповідні органи стосовно підозрілих осіб, предметів, незнайомих автомашин і т. ін. Ізраїльтяни добре обізнані з приводу, куди і за якими телефонами необхідно повідомляти стосовно підозрілих осіб. Інформація, що надходить від цих осіб, має конфіденційний характер і не підлягає розголошенню за будь-яких обставин. Також повчальними є дії ізраїльських спецслужб для інших країн щодо запровадження дієвих заходів безпеки як керівництва, так і громадян. Перед святковими днями ізраїльтяни закривають палестинські території, Сектор Газу і Західного Берегу річки Йордан, де проходять основні маршрути терористів. Біля входів усіх великих магазинів виставляється охорона, проводиться ретельна перевірка у підозрілих осіб документів, речей. Регулярно зупиняється підозрілий транспорт для детального огляду. Будівництво споруд і домів здійснюється з урахуванням неможливості паркування біля них автомашин [2].

Одним з контртерористичних заходів Ізраїлю, враховуючи багаторічний конфлікт з Палестиною, стало спорудження бар'єру безпеки, що відокремлює Західний берег річки Йордан. 703-кілометровий прикордонний бар'єр на 90% складається з паркану з 60-метровою смугою відчуження і на 10% – зі стіни заввишки до 8 метрів. Ізраїльські солдати мають наказ стріляти в будь-кого, хто спробує подолати паркан і смугу відчуження. З моменту завершення будівництва бар'єру число терактів знизилося в рази [3].

Загалом, необхідно відзначити такі аспекти організації протидії тероризму в Державі Ізраїль, як: 1) диференційований підхід у реагуванні на терористичні загрози (залежно від ступеня вірогідності); 2) широка участь громадян у профілактиці тероризму (волонтерство при усуненні наслідків терористичних актів, тематичні заняття про алгоритми реагування груп населення у випадках терористичної загрози тощо); 3) використання сучасних технологій (металошукачі, дрони-спостерігачі, бази генетичного матеріалу осіб, причетних до терористичних або радикальних організацій) у протидії тероризму.

Проблема нелегальної міграції в Державі Ізраїль безпосередньо пов'язана з публічною безпекою. Це пояснюється тим, що більшість нелегальних мігрантів походять з мусульманських держав та мають за мету дестабілізувати публічний порядок і безпеку під впливом ідей радикального ісламу або ідеологічних течій.

Певну подібність має нелегальна міграція в Україні, де поряд з традиційними явищами «трудової» та «транзитної» нелегальної міграції з'явилися «військові» нелегальні мігранти. Останні незаконно перетинають кордон

України переважно з боку Російської Федерації та виступають в ролі військових найманців, радників з військових питань та обслуговування техніки, цивільних працівників та працівників культу в терористичних утвореннях «ДНР», «ЛНР».

Повертаючись до позитивного ізраїльського досвіду у протидії нелегальній міграції, зауважимо, що поряд з представниками арабських держав до Ізраїлю намагаються нелегально потрапити громадяни держав Африки, зокрема Еритреї та Судану. Цікавими новелами можна назвати заборону надсилання грошей додому нелегальними трудовими мігрантами (без пред'явлення посвідчення особи). У випадку порушення заборони як нелегального мігранта, так і посередника з числа громадян Ізраїлю буде піддано санкції у вигляді штрафу з тюремним ув'язненням на термін від 1 до 6 років. Подібну юридичну відповідальність у вигляді штрафу нестимуть особи за працевлаштування нелегальних мігрантів [4].

Цікавим моментом є виплата одноразової фінансової допомоги та сприяння з боку держави при добровільному поверненні нелегального мігранта до країни, звідки він прибув.

Насамкінець, слід зупинитися на тому, що ізраїльський парламент та правоохоронні органи часто піддають критиці у засобах масової інформації за доволі жорсткі заходи у протидії тероризму та нелегальній міграції. Втім, лише рішучими діями в сукупності із правомірним застосуванням всього арсеналу державного примусу можна досягти належного рівня публічної безпеки і порядку. Досвід Ізраїлю переконливо свідчить про ефективність діючих там алгоритмів. Отже, на часі постає удосконалення національного законодавства та перегляд чинних концепцій антитерористичної діяльності.

1. Рибачук М. В. Використання досвіду Ізраїлю щодо запобігання тероризму в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу :http://www.nbuv.gov.ua/old_jrn/Soc_Gum/Pupch/2008_1_2/94P.pdf.

2. Стратегія боротьби спецслужб Ізраїлю з тероризмом [Електронний ресурс]. – Режим доступу:<http://ua.textreferat.com/referat-6184.html>.

3. Боротьба з тероризмом: чий досвід може перейняти Україна // Segodnya.ua. – 01.09.2016 [Електронний ресурс]. – Режим доступу :<http://ukr.segodnya.ua/ukraine/borba-s-terrorizmom-chey-opyt-mozhet-perenyat-ukraina-747604.html>.

4. Гольбин Н. Борьба с нелегалами: сильные и слабые стороны израильского опыта/ Н. Гольбин [Електронний ресурс]. – Режим доступу :<http://blog.liga.net/user/ngolbin/article/9790.aspx>.